

สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล (Federal Democratic Republic of Nepal)

เมืองหลวง กรุงกาฐมาณฑุ

ที่ตั้ง ตั้งอยู่บนที่ราบสูงทางทิศใต้ของเทือกเขาหิมาลัย บริเวณเส้นละติจูดที่ 28 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 84 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 147,181 ตร.กม. ไม่มีทางออกทะเล

อาณาเขต ความยาวของเส้นพรมแดนทั้งหมด 3,159 กม.
ทิศเหนือ ติดกับทิเบต และจีน (1,389 กม.)
ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ติดกับอินเดีย (1,770 กม.)

ภูมิประเทศ ทางตอนใต้เป็นที่ราบ มีแม่น้ำคงคาไหลผ่าน ทางตอนกลางและตอนเหนือเป็นเทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาหิมาลัย

ภูมิอากาศ ภูมิอากาศของเนปาลมีความหลากหลาย แตกต่างกันไปตามระดับความสูง ความสูงต่ำกว่า 1,200 ม. จะมีภูมิอากาศแบบเขตร้อน ความสูง 1,200-2,400 ม. มีอากาศเย็น ความสูง 2,400-3,600 ม. มีอากาศหนาว ความสูง 3,600-4,400 ม. มีอากาศคล้ายเขตอาร์กติก และความสูง 4,400 ม.ขึ้นไป มีสภาพอากาศแบบอาร์กติก ระดับความสูงที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อระดับน้ำฝน โดยภาคตะวันออกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 2,500 มม. ขณะที่กาฐมาณฑุมีปริมาณน้ำฝน 1,420 มม. และภาคตะวันตกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 1,000 มม.

ภูมิอากาศของเนปาลแบ่งเป็น 4 ฤดู ได้แก่ 1) ก่อนมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เม.ย.-พ.ค. ในบริเวณพื้นที่ราบมีอากาศร้อนประมาณ 40 องศาเซลเซียส ขณะที่ในเขตภูเขาอากาศเย็น 2) มรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ มิ.ย.-ก.ย. โดยลมมรสุมนำความชื้นจากภาคตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน 3) หลังมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลาง ต.ค.-ธ.ค. อากาศเริ่มเย็นขึ้นและแห้งแล้ง และ 4) มรสุมฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ ธ.ค.-มี.ค. โดยมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านในเขตที่ราบต่ำจะมีฝนลดลง และในเขตภูเขาสูงจะมีอากาศหนาวและหิมะตก ภัยธรรมชาติที่เนปาลประสบอยู่เป็นประจำ ได้แก่ น้ำท่วม ดินถล่ม และความแห้งแล้ง

ประชากร ประมาณ 30,990,243 คน (ต.ค.2566) ประกอบด้วยชนหลากหลายเชื้อชาติ (ข้อมูลปี 2554 มีประมาณ 125 เชื้อชาติ) ที่สำคัญ คือ เชื้อสาย Chhetri 16.6% Brahman-Hill 12.2% Magar 7.1% Tharu 6.2% Tamang 5.8% Newar 5% Kami 4.8% Yadav 4% อื่น ๆ 32.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 29% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 65% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 6% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรเนปาลโดยรวมประมาณ 70.8 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 69 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 73 ปี อัตราการเกิด 17.26 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.59 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.14%

ศาสนา ฮินดู 80.7% พุทธ 10.3% อิสลาม 4.6% คริสต์ 0.5% อื่น ๆ 0.3%

ภาษา ภาษาเนปาลีเป็นภาษาประจำชาติ 47.8% แต่นิยมใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อราชการและธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่น เช่น Maithali 12.1% Bhojpuri 7.4% Tharu (Dagaura/Rana) 5.8% Tamang 5.1% Newar 3.6% Magar 3.3% Awadhi 2.4% Vnjoq 10%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 64.9% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไปสามารถอ่านออกเขียนได้ รัฐบาลเนปาลจัดการศึกษาแบบให้เปล่าในระดับประถมศึกษา และเป็นภาคบังคับ 5 ปีให้แก่เด็กอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป หลักสูตรการศึกษาได้รับอิทธิพลจากสหรัฐฯ และได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตรจากสหประชาชาติ เนปาลมีสถาบันแพทย์เพียง 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยตรีภูวัน งบประมาณด้านการศึกษาประมาณ 13.19% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product-GDP) ปี 2563

การก่อตั้งประเทศ เนปาลก่อตั้งขึ้นในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 โดยสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah แห่งราชวงศ์ชาร์ห์ ผู้ปกครองแคว้น Gorkha รวบรวมรัฐต่าง ๆ ก่อตั้งเป็นอาณาจักร Gorkha หลังจากนั้นผู้สืบทอดราชบัลลังก์ของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ไม่สามารถรักษาเสถียรภาพการปกครองราชอาณาจักรไว้ได้ เกิดความไม่สงบภายใน ส่งผลให้สหราชอาณาจักรสามารถยึดครองอาณาจักร Gorkha ได้ตั้งแต่ปี 2357-2359 หลังจากปี 2389 ตระกูลรานา (Rana) กอบกู้เสถียรภาพกลับคืนสู่เนปาลตั้งตนเป็น นรม. และมีการสืบทอดอำนาจทางสายเลือด รวมทั้งลดทอนอำนาจกษัตริย์เป็นเพียงสัญลักษณ์ การปกครองของตระกูลรานายึดแนวการบริหารประเทศจากส่วนกลาง และดำเนินนโยบายโดดเดี่ยวเนปาลจากอิทธิพลภายนอก ทำให้เนปาลรอดพ้นยุคล่าอาณานิคมมาได้โดยที่ไม่ได้ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศใด แต่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงปี 2493 สมเด็จพระราชาธิบดีตรีภูวัน ผู้สืบสกุลโดยตรงของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ซึ่งหลบหนีไปยังอินเดียได้จับอาวุธขึ้นต่อต้านการปกครองของตระกูลรานา ส่งผลให้สามารถรื้อฟื้นการปกครองโดยราชวงศ์ชาก และเข้าสู่ยุคการปกครองแบบกึ่งรัฐธรรมนูญ มีการจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งตั้งแต่ปี 2493 เป็นต้นมา มีความพยายามร่างรัฐธรรมนูญและจัดตั้งรัฐบาล โดยยึดแนวทางการปกครองแบบสหราชอาณาจักร จนกระทั่งปี 2533 เนปาลมีประชาธิปไตยแบบหลายพรรคการเมืองโดยพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมาย

ตั้งแต่ปี 2539 กลุ่มนิยมลัทธิเหมาทำสงครามประชาชน และมีการสู้รบยืดเยื้อ จนกระทั่งปี 2549 มีการจัดทำข้อตกลง และจัดการเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลเนปาลกับกลุ่มนิยมลัทธิเหมา ต่อมาเมื่อปี 2544 เกิดเหตุปลงพระชนม์หมู่ราชวงศ์โดยเจ้าชายทิเปนทรา และสถาปนาสมเด็จพระราชาธิบดีคเณทรา ขึ้นครองราชย์ สร้างความไม่พอใจให้ประชาชน ขณะเดียวกัน กลุ่มนิยมลัทธิเหมาสามารถขยายอิทธิพลเข้ามายังเมืองหลวง และยุ้งให้มีการประท้วงต่อต้านสถาบันกษัตริย์ จน เม.ย.2549 สมเด็จพระราชาธิบดีคเณทรา จึงยอมคืนอำนาจให้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญ

วันชาติ 29 พ.ค. (เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐเมื่อปี 2551)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม.เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 14 เขต

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการสรรหาของสมาชิกรัฐสภา ส่วน นรม.มาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีอำนาจแต่งตั้ง ครม.

ฝ่ายนิติบัญญัติ : สภาร่างรัฐธรรมนูญมีสมาชิก 601 คน โดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรง 240 คน ตัวแทนจากทั่วประเทศ 335 คน และมาจากการสรรหาของ ครม. 26 คน การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 19 พ.ย.2556

ฝ่ายตุลาการ : ศาลสูงสุด นอกจากทำหน้าที่เป็นศาลสูงสุด ยังทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์ด้วย

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ พรรคคองเกรสเนปาล (Nepali Congress-NC) พรรคคอมมิวนิสต์เนปาล (Communist Party of Nepal/Maoist-CPN-Maoist Centre) พรรค Communist Party of Nepal/United Marxist Leninist Party-CPN/UML) พรรค Communist Party of Nepal (Unified Socialist) พรรค Rastriya Swatantra Party (RSP) พรรค Rastriya Prajatantra Party (RPP) พรรค Rastriya Janamorcha พรรค People's Socialist Party (PSP) และพรรค Loktantrik Samajwadi Party (LSP)

เศรษฐกิจ เนปาลเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก ประชากรเกือบ 1 ใน 4 มีรายได้ต่ำกว่าระดับมาตรฐานความยากจน เนปาลเริ่มพัฒนาไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในช่วงปี 2493 และพัฒนาไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี เนปาลดำเนินแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2545 แต่ยังคงพึ่งพาความช่วยเหลือด้านการเงินจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของงบประมาณการพัฒนาประเทศ ขณะที่รัฐบาลเนปาลให้คำมั่นในการบริหารประเทศอย่างโปร่งใส ธรรมภิบาล และเชื่อถือได้ โดยเริ่มดำเนินโครงการพัฒนา และตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

การเกษตรยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจเนปาล โดยมีการจ้างงานกว่า 71% ของจำนวนประชากร และมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 25% ผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และข้าวสาลี อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น ถั่ว ปอ อ้อย ยาสูบ เมล็ดพืช ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แร่ควอตซ์ ไม้ ไฟฟ้า พลังน้ำ แร่ลิกไนต์ ทองแดง โคบอลต์ และแร่เหล็ก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเนปาลมีการขยายตัวเพียงเล็กน้อย เพราะได้รับผลกระทบจากเหตุแผ่นดินไหวและอินเดียปิดกั้นทางการค้าเมื่อปี 2558

เนปาลใช้ประโยชน์จากศักยภาพด้านการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่ผลิตได้ปีละประมาณ 42,000 เมกะวัตต์ แต่ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง เทคโนโลยีที่ยังคงล้าสมัย พื้นที่ที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ความไม่สงบทางการเมือง การชุมนุมประท้วงของผู้ใช้แรงงานและชนพื้นเมือง ตลอดจนภัยธรรมชาติเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลงทุนของต่างประเทศ

ปีงบประมาณ 16 ก.ค.-15 ก.ค.

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : เนปาลรูปี (Nepal Rupee/NPR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 132.05 เนปาลรูปี

อัตราแลกเปลี่ยนต่บาท : 1 บาท : 3.65 เนปาลรูปี (ต.ค.2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 42,130 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5.04%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,371 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : ประมาณ 12,000,000 คน

อัตราการว่างงาน : 5.1%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 7.68%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 635 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 868.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 101.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2566)

สินค้าส่งออกสำคัญ : น้ำมันถั่วเหลือง เสื้อผ้าสำเร็จรูป พรม ผ้าปาสมีน่า สิ่งทอ น้ำผลไม้ และสินค้าจากปอ

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย สหรัฐฯ และตุรกี

มูลค่าการนำเข้า : 970 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2566)

สินค้านำเข้าสำคัญ : ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม น้ำมันถั่วเหลืองดิบ น้ำมันปาล์มดิบ เครื่องจักรและส่วนประกอบ เหล็กและแรหิน ทองคำ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเวชภัณฑ์

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย จีน อินโดนีเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสหรัฐฯ

การทหาร กองทัพเนปาลมีกำลังพล 96,600 นาย แบ่งเป็น ทบ. และ ทอ. (เนปาล ไม่มี ทร. เนื่องจากไม่มีทางออกสู่ทะเล) นอกจากนี้ ยังมี กกล.ตำรวจที่เป็นพลเรือน 47,000 นาย กกล.ตำรวจติดอาวุธ 15,000 นาย และมีการรวมกำลังพลของกลุ่มนิยามลัทธิเหมากว่า 3,000 นาย เข้ามาประจำการในกองทัพของเนปาล (เป็นครั้งแรกของเอเชียใต้ที่อดีตกำลังพลของกองกำลังกบฏได้เข้ามาประจำการในกองทัพของรัฐ ซึ่งต้องผ่านการอบรมถึง 2 ปี) ส่วนยุทธปัจจัยทางการทหารของกองทัพเนปาลส่วนใหญ่มาจากจีน อินเดีย และสหรัฐฯ ที่สำคัญ เช่น รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 253 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 92 กระบอก บรบ 7 เครื่อง และ ฮ. 12 เครื่อง

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของเนปาลกำหนดให้ปัญหาการทหารสูงสุดของกองทัพเนปาล มาจากสมาชิกสภาความมั่นคงแห่งชาติ ส่วนการเกณฑ์กำลังพลเป็นการรับอาสาสมัครชายอายุขั้นต่ำ 18 ปี งบประมาณทางทหารปี 2566 จำนวน 437,580,000 ดอลลาร์สหรัฐ

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) เนปาลมีปัญหาความไม่สงบที่เกิดจากความขัดแย้งภายในของเนปาลเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งชนพื้นเมือง/ชนกลุ่มน้อยต้องการให้เพิ่มอำนาจปกครองตนเองแก่ชนพื้นเมือง เพื่อให้มีสิทธิเสรีภาพทางการเมืองมากขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชุมชนที่ด้อยโอกาสในสังคมมานาน ขณะที่หลายพรรคการเมืองเห็นว่า การแยกเขตการปกครองสำหรับชนพื้นเมืองจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ อีกทั้งเนปาลมีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ (ประมาณ 125 ชาติพันธุ์) นอกจากนี้ เนปาลกำลังเผชิญภัยคุกคามจากยาเสพติดมากขึ้น โดยเฉพาะกัญชา และอาจกำลังถูกใช้เป็นจุดลำเลียงยาเสพติดจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปเอเชียใต้ และตะวันออกกลาง

2) ความต้องการอำนาจทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์พื้นเมือง การบ่มเพาะแนวคิดหัวรุนแรง และการทุจริต โดยปัญหาอาชญากรรมที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นเข้าสู่สังคมเมืองของประชากร รวมทั้งความเสี่ยงที่จะเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ อาทิ แผ่นดินไหว อุทกภัย และแผ่นดินถล่ม ขณะที่ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งเนปาลยังขาดองค์ความรู้ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เนปาลเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือรวม 55 แห่ง อาทิ UN, WTO, SAARC, ADB และ BIMSTEC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลเนปาลมีวิสัยทัศน์และนโยบายในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองด้วยการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของชาติด้วยการพัฒนาความรู้ ทักษะ และขีดความสามารถที่เหมาะสมในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) ให้ความช่วยเหลือในการลดระดับความยากจนด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ส่งเสริมสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน ตลอดจนปกป้องสิ่งแวดล้อม และ 3) สนับสนุนสถานะด้านการแข่งขันของประเทศด้วยการพัฒนาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 47 แห่ง ใช้การได้ดี 11 แห่ง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 1 แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติทริภูวัน ในกาฐมาณฑุ เส้นทางรถไฟระยะทาง 53 กม. ถนนระยะทาง 10,844 กม. ด้านการโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 858,237 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 32,120,325 เลขหมาย (ปี 2559) รหัสโทรศัพท์ +977 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 16,190,000 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีผู้ใช้เฟซบุ๊ก 8,700,000 คน รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .np

การเดินทาง การบินไทยมีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-กาฐมาณฑุ ทุกวัน รวม 7 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินเนปาลแอร์ไลน์มี 3 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังสามารถต่อเครื่องบินมายังเนปาล โดยสายการบินดริ๊กแอร์ จากภูฏาน และสายการบินแอร์อินเดียจากอินเดียได้อีกทางหนึ่ง แม้ไทยจะไม่ได้รับยกเว้นการตรวจลงตราจากเนปาล แต่นักท่องเที่ยวไทยสามารถขอรับการตรวจลงตราที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองของเนปาล โดยไม่จำเป็นต้องขอรับการตรวจลงตราล่วงหน้า ซึ่งสามารถพำนักในเนปาลได้สูงสุดไม่เกิน 90 วัน ส่วนผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักในเนปาลได้ไม่เกิน 90 วัน เวลาที่เนปาลช้ากว่าไทย 1 ชม. 15 นาที

สถานการณ์ที่น่าติดตาม

การปรับเปลี่ยนรัฐบาลเนปาลภายใต้การนำของ นรม. Pushpa Kamal Dahal หรือ “Prachanda” หัวหน้าพรรค Communist Party of Nepal-Maoist Centre (CPN-Maoist Centre) ที่ทำข้อตกลงกับพรรค Nepali Congress ซึ่งมีจำนวน สส. มากที่สุดในรัฐสภา และพรรค Communist Party of Nepal-Unified Socialist (CPN-Unified Socialist) โดยนาย Prachanda จะดำรงตำแหน่ง นรม. เป็นเวลา 2 ปี จากนั้นผู้นำพรรค CPN-Unified Socialist จะดำรงตำแหน่ง นรม. 1 ปี และผู้นำพรรค Nepali Congress จะดำรงตำแหน่ง นรม. ในช่วง 2 ปีสุดท้ายก่อนครบวาระรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การมีพรรคร่วมรัฐบาลจำนวนมากสร้างปัจจัยเสี่ยงในการต่อรองผลประโยชน์ได้เช่นกัน และอาจส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยครั้ง

ปัจจุบัน รัฐบาลเนปาล ประกอบด้วย พรรคร่วมรัฐบาล 10 พรรค โดยมี สส. จำนวน 182 เสียง จากทั้งหมด 275 เสียง ในจำนวนนี้น้อยอย่างน้อย 148 เสียง มาจาก 5 พรรคร่วมรัฐบาลสำคัญ ได้แก่ 1) พรรค Nepali Congress 87 เสียง 2) พรรค Rastriya Swatantra 19 เสียง 3) พรรค CPN-Unified Socialist 10 เสียง 4) พรรค Loktantrik Samajwadi Party (LSP) 4 เสียง และ 5) พรรค CPN-Maoist Centre ของนาย Prachanda 32 เสียง ส่วน สส. ที่เหลือมาจาก 5 พรรคขนาดเล็ก ทำให้รัฐบาลเนปาลมีจำนวน สส. เกินกึ่งหนึ่ง (138 เสียง) มากกว่ารัฐบาลชุดเดิมที่มีพรรคร่วมรัฐบาล 7 พรรค อีกทั้งแต่งตั้ง รมต. เพิ่มขึ้นอีก 16 ตำแหน่ง ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เนื่องจากมีจำนวน สส. พรรคร่วมรัฐบาลเพิ่มมากขึ้น

ความสัมพันธ์ไทย-เนปาล

ไทยและเนปาลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับอัครราชทูตเมื่อ 30 พ.ย. 2502 และยกระดับเป็นเอกอัครราชทูตเมื่อปี 2512 และไทยส่งทหารเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในกองกำลังของสหประชาชาติ (United Nations Mission in Nepal-UNMIN) เพื่อทำการตรวจสอบอาวุธและกองกำลังของกลุ่มนิคมลัทธิเหมา และกองทัพเนปาล และสนับสนุนการจัดการเลือกตั้งเมื่อ 10 เม.ย. 2551

เนปาลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ รองจากอินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา และมัลดีฟส์ และแม้ว่าการค้าและการลงทุนของทั้งสองประเทศไม่สูงมากนัก แต่เนปาลพร้อมให้การต้อนรับและสนับสนุนนักลงทุนไทยอย่างเต็มที่ โดยโอกาสที่จะได้รับ คือ สามารถลงทุนเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังประเทศที่ 3 ได้ เช่น ชายแดนทางเหนือติดกับจีน ซึ่งจีนให้สิทธิพิเศษทางภาษีกับเนปาลในสินค้ากว่า 100 รายการ ส่วนชายแดนทางใต้ติดกับอินเดีย ผู้ส่งออกจะได้สิทธิพิเศษทางภาษี ถือเป็น การช่วยลดต้นทุนการส่งออกได้อย่างมาก

มูลค่าการค้าระหว่างไทย-เนปาลเมื่อ ม.ค.-ส.ค. 2566 ไทยนำเข้าสินค้าจากเนปาลมูลค่า 0.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และส่งออกสินค้าไปเนปาลมูลค่า 32.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปเนปาล ได้แก่ เส้นใยประดิษฐ์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากเนปาล ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เนปาลขอให้ไทยส่งเสริมให้เอกชนไทยเข้าไปลงทุนในเนปาล โดยเฉพาะการลงทุนในอุตสาหกรรมผ้าไหม กาแฟ ผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าสูง และการลงทุนที่จะพัฒนาพืชสวนและไม้ตัดดอก โครงสร้างพื้นฐาน

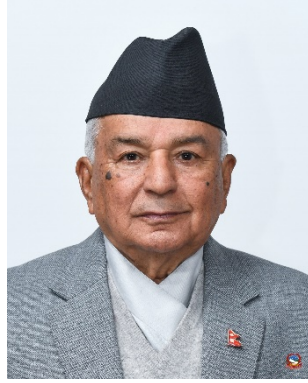
นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือด้านศาสนาและวัฒนธรรม เนื่องจากเนปาลมีสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ได้แก่ เมืองลุมพินี หรือเมืองจันกปุรี ขณะที่ไทยและเนปาลตกลงจัดทำแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านวัฒนธรรม เพื่อเป็นช่องทางนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและเชิงนิเวศ

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับเนปาล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศระหว่างอาณาเขตของแต่ละฝ่ายและพินจากนั้นไป (29 ต.ค.2514) หนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับเนปาลว่าด้วยการได้มาซึ่งที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เพื่อใช้เป็นที่ทำการและที่พักของ สอท. (14 ก.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (2 ก.พ.2541) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (พิเศษ) ซึ่งลงนามเมื่อ 8 ม.ค.2542 บังคับใช้เมื่อ 22 ก.พ.2542

นาย Ramchandra Paudel

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเนปาล
เกิด	6 ต.ค.2487 (อายุ 80 ปี/ปี 2567) ที่เขต Tanahun เนปาล
สถานภาพ	สมรสกับนาง Savita Poudel มีบุตร 5 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 4 คน ได้แก่ Chintan Sharmila Sangya Anugya และ Awagya
การศึกษา	ปริญญาตรี ด้านวรรณกรรมสันสกฤต วิทยาเขต Balmiki Vidyapeeth กาฐมาณฑุ มหาวิทยาลัย Nepal Sanskrit ปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย Tribhuvan
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2534-2565	- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ปี 2534-2537	- รมว.กระทรวงการพัฒนาท้องถิ่นและการเกษตร
ปี 2537-2541	- โฆษกสภาผู้แทนราษฎร
ปี 2542-2545	- รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงมหาดไทย
ปี 2550-2551	- รมว.กระทรวงสันติภาพและการฟื้นฟู
ปี 2550-2556	- หัวหน้าคณะกรรมการพรรคองเกรสเนปาล (Nepali Congress-NC)
มี.ค.2566-ปัจจุบัน	- ประธานาธิบดี

คณะรัฐมนตรีเนปาล

ประธานาธิบดี

รองประธานาธิบดี

นรม.

รอง นรม. รรมว.กระทรวงกลาโหม

รอง นรม. รรมว.กระทรวงมหาดไทย

รมว.บริหารกิจการรัฐบาลกลาง

รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาปศุสัตว์

รมว.กระทรวงโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง

รมว.กระทรวงป่าไม้และสิ่งแวดล้อม

รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

รมว.กระทรวงกฎหมาย ยุติธรรม และกิจการรัฐสภา

รมว.กระทรวงพลังงาน ทรัพยากรน้ำ และการชลประทาน

รมว.กระทรวงการคลัง

รมว.กระทรวงน้ำเพื่อการบริโภค

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการจัดหา

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

รมว.กระทรวงสตรี เด็ก และผู้สูงอายุ

รมว.กระทรวงการจัดการที่ดินและบรรเทาความยากจน

รมว.กระทรวงเยาวชนและการกีฬา

รมว.กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการบินพลเรือน

รมว.กระทรวงพัฒนาชุมชนเมือง

รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร

รมว.กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และความปลอดภัยในสังคม

Ramchandra Paudel

Ramsahay Prasad Yadav

Pushpa Kamal Dahal

Purna Bahadur Khadka

Narayan Kaji Shrestha

Anita Devi

Beduram Bhusal

Nanda Chapai

Birendra Prasad Mahato

Rekha sharma

Sarat Singh Bhandari

Shakti Bahadur Basnet

Prakash Sharan Mahat

Mahindra Ray Yadav

Narayan Prakash Saud

Ramesh Rijal

Ashok Kumar Rai

Surendra Raj Acharya

Ranjita Shrestha

Dig Bahadur Limbu

Ranjita Shrestha

Sita Gurung

Mohan Bahadur Basnet

Sarat Singh Bhandari

(ต.ค.2566)

